

Verebes István

Tisztelt Alapítványi Kuratórium!

Pályázatot az Önök számára először nyújtok be, s ezzel a hazai értelmiségnek befellegzett, hiszen rajtam kívül nincs ember ejeles szellemi közegben, aki az elmúlt évtizedben egyszer legalább ne pumpolta volna vagy magát Soros Györgyöt, vagy a tisztelt Bizottságot.

Az igazság az, hogy semmi kedvem nem volt Önöktől kérni, lévén a pártállamban az igazi élvezetet mégis csak az jelentette, hogy a kommunistáktól lehetett visszazsarolni egy hányadát annak az összegnek, amibe valamennyiünknek maga a szocializmus került. Egyszer-egyszer jól megvágni a pártállami Minisztériumot, a pártállami Televíziót, a pártállami Rádiót, bizony, nem volt annál édesebb érzés, főleg, ha az ember egy nagyobb összegért valami jó nagy szart csinált cserébe. Annak idején mindenki másképp állt ellen, én így!...

Amíg semmi reménye nem volt, hogy itt nálunk a bűdös életben valaha demokrácia lesz – és közben, ha-ha, nem is lett! –, addig eszem ágában sem volt jobban okoskodni azoknak – akik megint ezek! –, én bizony, a Soros pénzén, gondoltam magamban, egy frászt fogok azért nyelvet tanulni, hogy aztán Karlovy Varyban angolul dumesizhassak mondjuk egy bolgár vagy mongolfilmrendezővel. Azok is csak bolgárul és mongolul beszélnek, a franc fogja hiába nyúni magát, hogy épüljön és erősödjön az internacionalizmus!...

Tisztelt Bizottság!

Közlöm, hogy ezúttal sem valami csip-csup ösztöndíjra számítok, én nagy lábon élő ember vagyok, ha én egyszer New Yorkba megyek, én szeretek zabálni, hülye musicaleket megnézni, szexbárba látogatni, jó szállodában lakni... – tanulmányutakhoz nekem az Önök pénze kevés. Úgyhogy az elmúlt években én inkább összehaverkodtam az Illyés Alapítvány meg a Lakitelek Alapítvány kedvezményezettjeivel, akikről tudtam, hogy mennek Nyugatra, azokat ottlétükkor meglátogattam, a nekikjuttatott zsozsók-ból többen is elvontunk igényeink szerint.

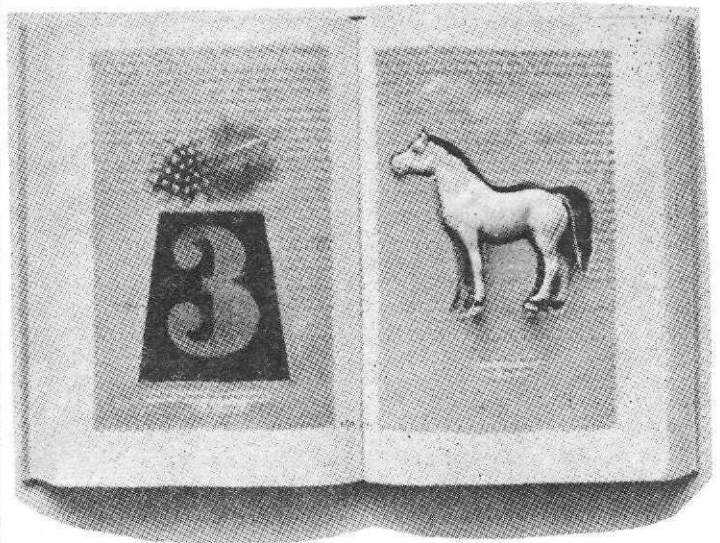
Eszközök sem kellenek nekem, tv-készülékünk van otthon még a konyhában, afürdőszobában, sőt a WC-ben is, videóból elég az az egy, amin kizárólag saját magam nézem, számítógép meg nem kell nekünk, mert amire kiszámítom, amit ki kell számítani, úgyis fölemelik az árát, megadóztatják, vagy ellopják előlem mások.

Én most először, hogy Önökhöz fordulok, nem önös érdekektől vezéreltetve teszem, hanem össznépi megfontolásokból. Igaz, hogy az össznépből az én tízmilliomod csődöm is benne van, de tízmilliomodnyi részrehajlás igazán csekély egoizmusnak számít a jelenkori privatizációkhoz, kárpótlásokhoz, állam- és közigazgatáshoz képest.

Én, Tisztelt Kuratórium, azt javasolom, hogy ne aprózzuk el a kuncsorgást, ha már kér az ember, kérjen valami rendeset és nagyot, olyat, amiről érdemes elgondolkodni.

Jelen projectemnek a címe így hangzik: „MAGYARORSZÁG KIHÚZÁSA A SZARBÓL A-TÓL ZET-IG”.

Itt van, ugye, maga Soros György úr, akiről, ha az ember nem olvassa Csurka István cikkeit, megállapítható, hogy igaz magyar ember. Ahogy én látom, miközben ördögi, hogy abban az echte kapitalizmusban fél kézzel mennyi sok pénzt képes csinálni, őt magát maga a pénz csöppet sem érdekli, őt csak az érdekli, hogy itt Közép-Európában már ne legyünk annyira hülyék, mint amennyire azok vagyunk. Na most, Soros György mindenben igazi realista, de abban, hogy nálunk kevesebb lehet 100 éven belül a hülye ember, hát abban bizony, ábrándokat kerget!... Viszont megnyugtathatná,

a kedélyeket, amikor a visszatért kommunisták kenik a trutyimót az MDF-esekre, akik kenik még visszább rájuk, és egyfolytában csödről, válságról, pénztelenségről hall az ember – unalmas!...

Soros György, ha akarja, megeszi reggelire a Kárpát medencét, füttyüljön azokra, akik falánknak, kapzsinak, hatalomra törőnek bélyegzik, és az én pályázatom alapján vegye meg Magyarországot!... Innen üzenem Soros úrnak, nem egy összeg, meg tudunk egyezni!... Kifizeti a huszonnemtudomhány milliárd forint államadósságot, szandlja a 380 milliárd forint belső deficitet, megelőlegezi az EXPO 130 milliárd forintos várható ráfizetését, ad húszmilliót Töröcsik Marinak, nekem is van másfélmillió forint OTP-tartozásom, mondjuk ezt az utolsó összeget megszorozzuk szegény néhai Antall József 15 milliójával, az egész hóbelevancot megkapja 100 azaz száz millió dollárért, és nem ismerjük egymást többé!... Ha ezt a fityfene összeget hajlandó kihúzni a mellényzsebéből, akkor megint 40–50 évig ülhetünk a babérjainkon, megint járhatunk Gorenjéért Bécsbe, tanulhatunk marxizmus-leninizmust, ígérhetünk 28 millióért propagandafilmet az ÁVÜ-nek, és egy túrót írjuk meg a forgatókönyvet, szóval megint NYUGALOM lenne végre.

Tisztelt Kuratórium!

Gondolom, nem kell részleteznem, mire gondolok!... Soros György kifizet bennünket. Önöknek is kevesebb a macera, mert egyszerre elintézhethetnek minden kérést, és végre mindenki – politikusok, sportolók, művészek, lakásbérlők, nyugdíjasok, pályakezdők, munkanélküliek stb. stb. –, szóval mindenki befogná a pofáját.

Ha tanulmánytervezetem nem nyeri el tetszésüket, kérem olvassák el az általam írt és pályaművemhez mellékelt forgatókönyvet, amelynek realizálásához hiányzik még húszmillió forint. Vagyis ha az az egész nem megy, ezt a húszast kérem, mert ahhoz képest a Soros úr is jobban jár!...

Tisztelettel:

Kern András
nemzetmentő, a Vígyszínház tagja

Elhangzott 1994. szeptember 28-án a Merlin Színházban a „10 éves a Soros Alapítvány” esten